

Direcció, administració, publicitat i vendes:
Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
<http://www.eltemps.net>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Jaume Monzó.
Redacció de València: Núria Cadenas, Víctor Mace-
da, Joan M. Oleaque.
Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redac-
ció*), Lluís Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Mil-
lian i Gemma Morales (*secretària de redacció*).
Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Redacció de Perpinyà: Sebastià Girard.
Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*correcció
lingüística*), Miquel Benítez (*escàner i imatge*),
Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).
Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Canís, Albert Clo-
sas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé,
Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Pere Gimferret, Manuel
S. Jardi, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere Martí, Joan F.
Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch, Miquel Ramon,
Pau Viciano, Xavier Vinader.
Corresponsals: Pere Codonyan i Sebastià Girard (Ca-
talunya Nord), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Mar-
qués (Menorca), Anna Sàez (Lleida), Toni Solanelles
(Andorra).
Col·laboradors: Gemma Aguilera (EL TEMPS
d'Economia), Antoni Albalat, Esther Aleu, Toni Pau
Antic, Albert Balanzà, Arantxa Bea, Vicent Bello,
Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas, Laia Campos, Marc
Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran Cases, An-
toni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera, Laia Cli-
ment, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines, Joan Cor-
bera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi Finestres, Ma-
nuel Garcia, Cecília Garrigós, Josep Gifreu, Xavier
Graset, Josep Guia, Josep Jborra, Maite Insa, Gani Ja-
kupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón, Jordi Llavina,
Iban L. Llop, Josep Maria López Llaví, Josep-Vicent
Marqués, J. M. Martínez Polo, Jaume Masdéu,
Montserrat Minobis, Alexandre Muns, Miquel-Lluís
Muntané, Gustau Muñoz, Joan Nebot, Toni Payà, Ri-
card Peris, Carles Pont, Joan Roura, Xavier Rubert de
Ventós, Ferran Sáez Mateu, Eduard Sanjuán, Jordi Se-
bastià, Màrius Serra, Rosa Solbes, Marc Soler, Antoni
Strubell, Jordi Tejel, Josep-Maria Terricabras, Felip
Tobar, Lourdes Toledo, Matthew Tree, Xulio Ricardo
Trigo, Manuel Valencia, Àlvar Valls, Melissa Velert,
Sergi Verger, Vicenç Villatoro, Jordi Zamora.
Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina
Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente
A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi
Play, Marc Vila.
Disseny: Enric Satué.
Foto portada: Efe.

Arxiu: Jesús Prats (*fotografia*), Rosa Serrano (*docu-
mentació*).
Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Pere Ribalta (Bar-
celona). Tel.: 932 384 262.
Subscripcions: Quica Sena.
Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí
i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, SA.
Dipòsit legal: V-853-1984.
Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
(S'hi inclouen les despeses de transport)

*Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap
mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic,
de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.*

La setmana passada el Govern espanyol va anunciar part del memoràndum sobre les llengües de l'estat, que vol presentar als homòlegs europeus el dia 13 de desembre. Encara falten alguns detalls per polir, però el que queda clar és que la proposta no és, en cap cas, la promesa oficialització del català a la UE. El document bàsicament fa tres peticions perquè la resta de països les aproven. La primera és que els ciutadans podran adreçar-se en català (i basc i gallec) a les autoritats comunitàries, al Defensor del Poble europeu i als presidents del Parlament europeu, de la Comissió i del Consell. Caldrà veure si això significa que podrem mantenir aquesta correspondència no sols des dels Països Catalans, sinó també des de qualsevol lloc de la UE, com passa amb la resta de llengües reconegudes, i on s'hauran d'enviar, si a Barcelona, a Madrid o a Brussel·les. La segona petició serà poder parlar en català (basc i gallec) al Parlament europeu i al Comitè de Regions, avisant amb "antelació suficient". Caldrà veure, doncs, com es concreta aquesta "antelació suficient" i si es permetrà no només fer una declaració, sinó també poder establir un diàleg amb rèpliques i contrarèpliques. En tercer lloc, es demana de traduir a aquestes llengües els documents adoptats per codeccisió legislativa entre Consell i Parlament europeu i que el Govern espanyol calcula en 1.000 pàgines, d'un total de 40.000 de producció legislativa del *Diari Oficial de les Comunitats*. En aquest àmbit també es podrien demanar traduccions parcials de les webs de les institucions, de ben segur molt més accessibles per als ciutadans que no aquestes 1.000 pàgines. Tot, amb l'oferta d'abonament del Govern espanyol, com si tots els ciutadans dels Països Catalans no pagàrem les traduccions que ara es fan a les vint llengües de la UE.

El memoràndum no es refereix al català amb aquest nom, tot i que reconeix amb diversos revolts la unitat de la llengua amb la definició següent: "La llengua que s'anomena català a Catalunya i Balears, i valencià a la Comunitat Valenciana." Una definició que complica en excés la situació, ja que per exemple no sabem com n'hem de dir a la Franja, a la Catalunya Nord o a l'Alguer. A més, ja hi ha un document amb valor jurídic que menciona el català amb un sol mot, que es tracta d'un acord signat entre la UE i l'estat d'Andorra i que serveix per promocionar la llengua. Per tot plegat, si el memoràndum definitiu és com aquest esborrany, de nou estarem parlant d'una proposta de mínims, massa mínims, que, com passa sempre en qualsevol negociació, és molt probable que acabe sent retallada. De tots és conegut, i més entre els diplomàtics, que el joc europeu es basa en la negociació entre dues posicions, una que parteix del 10, i l'altra, de l'1, per acabar en el 5. Malament, doncs, si de bon principi ja comencem amb un quatre. I no ha de ser excusa que primer hem de demanar a Madrid el que estem demanant a Brussel·les; són dos processos paral·lels. També queda clar en aquest projecte de memoràndum que, si realment el Govern espanyol cregués en l'oficialitat del català, tenia –i encara té– les armes suficients per, una vegada situada com a prioritat, dur-la davant la resta de socis de la UE i fer-ne qüestió d'interès vital. Per exemple, quan el Govern d'Irlanda demane ara d'apujar la categoria de l'irlandès.

Als nostres lectors

El rei, els comptes reials i els seus negocis. Un tema tabú en la democràcia espanyola. Com tot el que fa referència al monarca i, en general, a la Casa Reial i la família. Aquesta setmana s'acompleix el vint-i-sisè aniversari de la Constitució espanyola. El Govern de Zapatero vol reformar-la per eliminar, pel que fa a la monarquia, la preferència de l'home davant la dona en la successió. Bé està que així ho faci, però no estaria malament que s'aprofités la reforma per refer també el sistema general de funcionament de la monarquia espanyola. Perquè la corona espanyola actua amb l'opacitat més absoluta, sense donar explicacions de res. És l'únic cas d'una prefectura d'un estat democràtic que actua així. Prou raó per assumir la necessitat d'una reforma que, sobretot, és convenient per donar llum a les zones més obscures, com és tot el que fa referència als diners de la monarquia.

Miquel Payeras, redactor

MASSA MÍNIMS